

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

MIJONA RZYMSKIE.
Jutro Konrada W.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 10
miesięczne złp. 4.

MIJONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Scisław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0 Q R red w miarze Paryskiej	stopnie ciepła podług Reaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi.
6	27" 10." 148	— 1, 8	1, 72	Pł. wschodni słaby	Mgła	
17 2	9 604	† 1, 6	1, 08	Zaden	"	
10	9 531	— 1, 9	1, 63	Zachodni słaby	Pogoda	

Cześć Urzędowa.

Nro 800.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU
W SENACIE RZĄDZĄCYM.

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Stosując się do rozporządzenia Senatu Rządzącego z dnia 4 lutego 1837 r. Nro 630 D. G., podaje do wiadomości publicznej, iż w dniu 1 marca b. r. o godzinie 10 przed południem odbędzie się w Biórach Wydziału Skarbowego w Krakowie, sprzedaż przez licytacją 2000 centnarów cynku wagi berlińskiej, w ciągu miesięcy sześciu od 1 marca nważając odstawić się mającego, od pierwszego wywołania złp. 24 za centnar, każdy więc, chęć kupna tego półmetal mający, zaopatrzwszy się w *vadium* 4800 złp. w miejsce wskazane w dniu wyżej wymienionym przybyć zechce. Warunki do licytacji każdego czasu w godzinach kancelaryjnych w Wydziale Skarbowym przejrzeć można.

Kraków dnia 9 lutego 1837.

Senator prezydujący,
L I K E.

(3r.)

Za Sekretarza, Białocki.

Dnia 21 lutego b. r. o godzinie 10 ranej w gmachu sukienicach w rynku miasta Krakowa, sprzedaż publiczna odbędzie się korety poczwórnej żółto lakierowanej z wszelkim swoim porządkiem; tudzież bindy perłami kałakudzkimi obszytej łańcuzkiem obwiedzionej z 6 sztuczkiami rubinowemi i innemi, zaraz za gotową zapłatę w monecie srebrnej courant.

Kraków dnia 18 lutego 1837 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.

— Kraków. —

Towarzystwo nauk z Jagiellońskim Uniwersytetem złączone, wywiązując się z obowiązków najwyższem postanowieniem przepisanych, i święcąc z uroczystością pamiętną założenia swojego rocznicę; odbędzie na dniu 21 b. m. i r. w Amfiteatrze Nowodworskim gmachów o godzinie 11 przed południem publiczne posiedzenie; w czasie którego naprzód, JW. JX. Wincenty Łancucki, Rektor Uniwersytetu i Prezes Towarzystwa, po stosownem do tej okoliczności zwołaniu, złoży liczbę z całorocznych Towarzystwa działań: a nakoniec, W. Hilary Meciszewski Członek To-

warzystwa, zamknie posiedzenie rozprawą:
O wzniesłem przeznaczaniu współczesnej nam
epoki pod względem umiejętności. —

P. Czaykowski, Sekr. Tow. Nauk.

Cześć Polityczna.

— Z Wiednia 1 Lutego. —

Zwykłem w Europie mniemaniem jest dotąd że samoistność Czarnogórców faktycznie tylko ma miejsce, a jej rękojmnią jest jedynie męztwo, waleczność i wytrwałość bitnych tej krainy mieszkańców; tymczasem przekonujemy się z autentycznego źródła, że w archiwum czarnogórskiego władcy w Cetlinie, znajduje się zachowany firman sultański, który dowodzi, że ta samoistność Czarnogórców jest prawnie ugruntowana. Zajmującą będzie bezwątpienia rzeczą wiedzieć okolicznie, jakim sposobem pozyskali Czarnogórcy rzeczony dokument. Po klęsce Mahmuda paszy skodryjskiego w roku 1796, odzyskawszy Czarnogórcy swą zupełną wolność nie przedstawiali jednakże być napastowani przez pogranicznych Turków dopuszczających się częstych rabunków i ucisków, co skłoniło ówczasowego władcy, że wysłał do Stambułu pełnomocnika w osobie Savy Plamenaz, bracie ówczasowego sedara w Nehia Czermnica, którego uznano za najwięcej sposobnego, ażeby za pośrednictwem posłów mocarstw europejskich, zapewnić Czarnogórcom pokój i spokojność. Plamenaz był tyle szczęśliwy, że uzyskał przychylność jednego z posłów europejskich, którzy z całą usilnością popierał starania jego w pozyskaniu stosownego firmanu do pogranicznych paszów tureckich. Firman ten był osnowy następującej: »Ja sultan Selim, emir, brat słońca i stryj księżycy, władca od nieba do ziemi, od wschodu na zachód, cesarz wszystkich cesarzów etc. czynię niniejszem wiadomo, wszystkim moim wezyrom oraz paszom Bośni, Albanii i Macedonii, sąsiadującym o granicę z Montenegro: Gdy Montenegro nie było nigdy poddane pod zwierzchnictwo dworu naszego, prze-

to rozkazuję wam, ażebyście Montenegro spokojnie do kraju naszego puszczały, jak z drugiej strony mam nadzieję, że i Montenegro poddanych naszych w spokojności zostawia. Dano w Stambule 1799. *Sultan selim, emir.* — Ten firman przywiózł Plamenaz z wielką radością władcy do Montenegro, a posiadanie tegoż upoważniało do nadziei, że ustaną nareszcie nadgraniczne utarczki; łącz wiadomo jacy są muzułmanie, szczególniej zaś w Bośni i Albanii; szanują oni o tyle tylko rozkazy Porty, o ile zgadza się to z ich widokami, czego mieliśmy świeży niedawno przykład, kiedy Bośniacy anstryacką nawet napadali granicę. Tak i firman powyższy nie zniósł Montenegro nadziei; wszystko na dawniej pozostało stopie. Zaiste nie jest wolą sułtana Mahmuda, wielkiego reformatora, ażeby działały się nadużycia, trzeba się więc spodziewać, że jeżeli tylko powiedzie mu się rozwinąć szczęśliwie plany powzięte względem kraju, nie omieszka potwierdzić i przyznać Czarnogórcom nadania, które od Selima pozyskali.

— *Paryż 30 Stycznia.* —

Izba deputowanych zajmuje się projektem do prawa o władzach municypalnych; przedmiot, niemający żadnego interesu dla czytelników zagranicznych.

Słychać, że prócz projektów do prawa w przedmiotach politycznych, izbom już przedłożonych, zajmują się w gabinecie ułożeniem projektu do nowego prawa o towarzystwach tajnych; — W projekcie do prawa o sądach wojennych, ma proponować deputowany Joubert dodatek, ażeby osoby cywilne, wplątane do spisku z wojskowemi, razem z temiż pod sąd wojenny oddawane były. Ministrowie nie poważali się umieścić tego warunku w podanym przez nich projekcie.

Od jednego z tutejszych miłośników, kupił pan Aguado trzy obrazy, między którymi jeden Correggia a jeden Vandyka, za sumę 100,000 franków.

— *Dnia 31 Stycznia.* —

Drugie bióro izby deputowanych, wybra-

ło z grona swego pana Dupin członkiem komisji mającej rostrząsać projekt do ptawa o rozdziale sądownego postępowania w zbrodniach stanu, względem osób stanu cywilnego i wojskowych. Pan Dupin jest jednym z główniejszych przeciwników tego projektu.

Monitor donosi z Algieru pod d. 17 stycznia: »Przygotowania do wyprawy przeciw Konstantynie, są znakomite i idą spóźniechem. Intendentura jest bardzo czynną; rozesłano na wszystkie strony agentów dla skupowania zapasów żywności. Guelma będzie punktem środkowym wszystkich składów amunicyjnych oraz potrzeb i żywności wojska. Środki dowozu tak lądem jak wodą są bardzo trudne. Na lądzie nie masz dosyć mułów, których w samym nawet Tunis dostać nie można, w statkach zaś przewozowych jest jeszcze większy niedostatek, z przyczyny, że według urzędzeń celnych, wzbroniony jest do portów rejencyj przystęp statkom zagranicznym, mianowicie sardyńskim i neapolitańskim, które zwykle najmuwano do transportu potrzeb wojennych. — Według doniesień z Bony sięgających po dzień 7 b. m., Arabowie zachowali się dotąd jak najspokojniej. Na okręcie »Suffren« przybyło do Bony 850 ludzi z legii zagranicznej; pomoc zatem nadesłana w to miejsce od czasu chybionej wyprawy konstantyńskiej, wynosi już 2000 ludzi. W Bona cieszą się zupełną spokojnością; roboty kierowane przez pułkownika Lamoriciere, celem zwołania od napaści Arabów tej części rejencyi która jego dozorowi jest powierzona, są już tak dalece posunięte, że najdalej za dni kilka, będą już mogli osadnicy przebywać z wszelkim bezpieczeństwem równinę, położoną między morzem a linią Torrechia zwaną.«

— Dnia 1 Lutego. —

Oficerowie w płątani do spisku strażburskiego, a niewinnieni wyrokiem sądu przysięgłych zostali przeniesieni do rzędu nieczynnych, pobierać więc będą tylko jedną piątą część żołdu. — Pani Gordon należąca do tegoż spisku, a bawiąca od dni kilku w

Paryżu, zamierza dać koncert publiczny. Policya tutejsza ma na nią bardzo baczne oko.

— Dnia 3 Lutego. —

Mówią, że marszałek Clauzel pisał do jednego z członków izby deputowanych, donosząc, że jutro do Paryża przybędzie. Z Afryki wrócił jeden z naszych jeńców, który obiecuje dać dokładny opis Abdel-Kadera i sposobu myślenia Arabów.

Wczoraj wszczął się ogień w zamku Tuileryów, ale natychmiast przygaszony został.

Journal des Déb. umieścił dziś artykuł, w którym stara się dowodzić, że redukcya 5 procentowych rentów, jest w tej chwili trudniejsza do uskutecznienia, niż kiedybądź była i według podobieństwa, podobnym trudnościom jeszcze przez lat kilka ulegać będzie. Doradza w końcu ministrom, ażeby nateraz zaniechali ten zamiar:

Wyznaczony w Barcelonie sąd wojenny przeciwko burzycielom tamtejszym, składa się z brygadiera Mazareto, pułkowników Navasquez, Ledano, Salas, podpułkowników Bayona i Gomez. Wszyscy cudzoziemcy dostali rozkaz stawiania się w policyi, aby się wywieść z powodów pobytu swego w Barcelonie.

Baron Rotschild miał kilka bezskutecznych narad z hr. Molé. Zdaje się, że w tej chwili idzie tylko o to, ażeby się dowiedzieć dokładnie, co Francya dla legii cudzoziemskiej uczynić zamysła. Pan Rotschild upoważniony był do zaproponowania różnych układów, w celu zapewnienia rządowi Królowy Hiszpańskiej dalszej usługi tejże legii; ale otrzymawszy od prezesa rady bardzo dwuznaczne odpowiedzi, po naradzie z lordem Granville, wyprawił gońców do Madrytu i Londynu.

— Z Tuluzy 26 Sycznia. —

Admirał Massieu de Clerval, objął tu obowiązki majora jeneralnego marynarki. Admirał Hugon obejmie natomiast odstawę wszystkich transportów do Afryki. Mniemają niektórzy, że przy wyspach balearskich będzie postawiona eskadra obserwacyjna; inni zaś, że przy brzegach Sycylii; dowodziłby nią ad-

miral Massieu. — Zdaje się być rzeczą pewną, że admirał Gallois obejmie dowództwo naszej siły morskiej przy Madagascar, z tytułem pełnomocnika francuzkiego przy rządzie królowej Owa. — Sąd wojenny niewinili kapitana okrętowego pana Quernel, od zarzntu uchybienia karności wojskowej, dał mu jednakże mocne napomnienie. — Bryg »Cygne«, ma popłynąć do Lewantu, a po drodze zawinąć do Tunis i Trypolis, dla przekonania się czyli tam wybuchła rzeczywiście zaraza morowa.

— *Z Frankfortu 2 Lutego.* —

Umieszczony niedawno w urzędowej gazecie pruskiej a ztąd datowany artykuł względem ucieczki więźniów politycznych, sprawił tu wielkie wrażenie. Z artykułu tego wyprowadzają wniosek, iż tenże należy uważać za wyraz zdania centralnej kommissyji związkowej w rzeczy dopełnionego ujścia, coby było rzeczą nader ważną. Sledztwa dotyczące téj ucieczki trwają dotąd jeszcze o ile tylko rozciągnąć się dadzą. Słychać, że rząd francuzki będzie wezwany o wydanie dozorców więziennych którzy ułatwili ucieczkę i wraz z więźniami schronili się do Francyi. Wezwanie to będzie zrobione na zasadzie, że nie są przestępcami politycznymi.

— *Z Madrytu 26 Stycznia.* —

Z względu na oszczędność usunęło ministerium niemało urzędników, znanych z przychylności do Don Karlosa. Słychać, że względem Barcelony użyje nadzwyczajnej władzy, niedawno przez kortezy udzielonej sobie.

Zapewniają, że oddział Cabrery przebiegając prowincję Walencją, uprowadza z sobą alkadów i różne majątniejsze osoby, które tylko za dobrym okupem na wolność puszczą. Niedawno uprowadzili żonę alkady z Godilla, która musiała za swe okupienie 12,000 realów zaliczyć.

— *Z Lisbony 26 Stycznia.* —

Dziś nastąpiło otwarcie zgromadzenia kortezów, przy zachowaniu zwykłych uroczystości.

— *Z Turynu 31 Stycznia.* —

Dnia 28 z. m. przybył tu J. C. W. W.

Xiąże rossyjski Michał, i wysiadł w hotelu cesarsko-rossyjskiego poselstwa.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 16 do dnia 17 Lutego.

Paszewski Franciszek, Malski Dominik, [Rajski Daniel, Kölm August, Ollendorf N. z Polski; Koch Jan, Bogusz Wiktor, Königsberg Ignacy, Przyborowska Marya, Mikulka Jerzy, z Galicyi; Thüler Leib, Kunzel, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Deskur Józef, Wojciechowski Kazimierz, Paszewski Franciszek, do Polski; Przetocki Ludwik, Pieniążek Stanisław, Lewiecki Antoni, Liessner Franciszek, Dąbski Ignacy, Humnicki Ignacy, Bukowinski Teodor, Schwabe Jakób, do Galicyi; Sponner Franciszek, Swilinski, Mateusz, Hattasch Floryan, Menzel Filip, Czerny Jerzy, Olbrich Józef, Kolomaznik Franciszek, Siewo Wacław, do Pruss.

Doniesienie.

Niżej podpisany wraz z towarzyszem swoim Alojzym Cavanna, ma zaszczyt zawiadomić szanowną publiczność, iż będąc na teraz w Krakowie, gotów jest na wszelkie usługi w wykonywaniu operacyj którychby skutecznienia w ustach zachodziła potrzeba, żądający jego pomocy, bliższej wiadomości zasięgnąć mogą w traktyerni na Stradomiu pod Białą różą, lub w handlu Dominika Biasion przy Głównym Rynku.

Prokop Karol Caliga

profesor i dentysta, w uniwersytecie Lwowskim.

N a d r i e t.

Endesgefertigter mit seinem Assistenten Alois Cavanna, hat die Ehre den Hohen Adel, das Edliche Militär und Verehrungswürdtge Publikum unterthänigst zu benachrichtigen, daß er hier angekommen sey, und in allen künstlichen den Mund betreffenden Operationen die willigsten Dienste leisten werde. Diejenigen, welche dessen Hülfe bedürfen, mögen in dem Traktirhause am Stradom unter der Weissen Rose oder beym Herrn Dominik Biasion Kaufmann am Plage sich nähere Kenntniß einholen.

Procop Carl Caliga

Professor der Zahn-Heilkunde, an der Lemberger Universität.

(2r.)